

navnlig af Hensyn til, at i August-Maaned er Liimfjorden belempret paa visse Steder med de saakaldte Brændvabler, efterat Gjennembrudet ved Agger har fundet Sted; men at Pulsvaadsfiskeriet skulde udvides i den Grad, som det er den ærede Forslagsstillers Mening, at det nemlig skulde kunne udøves fra den 1ste Juni til den 1ste September, og at det skulde benyttes paa et Sted, hvor det hidtil har været forbudt, nemlig fra Hvalpsund til Virkfund, det kan jeg paa ingen Maade tilraade det ærede Thing at vedtage. Hvis det nu var saa, at den Mening, som jeg saaledes forsvarer, kun støttede sig paa, at den var antaget af Majoriteten i den sidste Commission, hvortil jeg naturligtvis hører, medens derimod den Mening, som den ærede Forslagsstiller forsvarer, var støttet paa Minoritetens Mening, ja, saa kunde jeg jo tage feil, saa var det ikke afgjort, at hine tre Mænds Mening var rigtigere end de tvendes; men der er en heel Fortid for denne Sag, som det bliver nødvendigt for mig saa kort som muligt at henlede Opmærksomheden paa. De hidtil gjældende Regler for Pulsvaadsfiskeriet bleve, som bekendt, bestemte ved Forordningen af 15de December 1750. Disse Bestemmelser vare Resultatet af meget dybtgaaende og grundige Undersøgelser, som to Commissioner havde anstillet, der i Aarene 1741 og 1749 vare nedsatte for at undersøge Fiskeriets Tilstand paa Liimfjorden. De kom begge til det eenstemmige Resultat, at Pulsvaadsfiskeriet ifølge sin hele Natur, som drevet med meget smaamaaffede Vaad, og som et Fiskeri, der fremtvinger sit Udbytte paa den Maade, som ved første Behandling blev antydet, var i og for sig et saa skadeligt Fiskeri, at det var det Fornuftigste aldeles at ophæve det; men Medlidensheds-hensyn bevirkede, at man lod det blive bestaaende, men tillige med den Betingelse, at det blev i høi Grad indskrænket med Hensyn til Tiden, i hvilken det kunde udøves, og med Hensyn til Stedet, hvor det udøves, ja, man indførte endogsaa en tredje Indskrænkning, nemlig at kun to Sogne ved Liimfjorden maatte udøve dette Fiskeri, og saa var det jo næsten derved ophævet; men efter nogle faa Aars Forsøb blev denne sidste Bestemmelse hævet, efterføm den gav

Anledning til Misundelse og Misnøie. Saaledes vedbleve disse Indskrænkninger at bestaae med Hensyn til Tiden, nemlig at det kun maatte udøves i to Maaneder, og med Hensyn til Stedet, at det ikke maatte drives i de aflaaefede Bænde. Men det hjalp ikke; Klagerne over Pulsvaadsfiskeriet gjentoges stærkere og stærkere, og i dette Aarhundrede saae Regjeringen sig nødt til atter at gjøre Forsøg paa, hvad der kunde gjøres, hvad Skjæbne Pulsvaadsfiskeriet skulde have, om det skulde ophæves eller have Lov til at bestaae — om en Udvidelse deraf var der derimod ikke Tale eller Tanke; denne Tanke er først fremkommen nu. Saa sammentraadte Amtmandsforsamlingen i 1844, bestaaende af 5 Amtmænd, som accurat kom til det samme Resultat, som tidligere var antaget, at det var et Fiskeri, som var i den Grad skadeligt, at det ikke kunde forsvares at lade det bestaae længere, og denne Forsamling indstillede da, at da nu Erfaringen havde viist, at de Indskrænkninger, som vare fornødne for at modvirke Fiskeriets Skadelighed, ikke havde kunnet overholdes med Hensyn til Tiden, Stedet eller Mængdens Størrelse, saa maatte Forsamlingen tilraade at ophæve Pulsvaadsfiskeriet; derpaa sammentraadte Commissionen af 1847, som i sin Midte havde en af de meest fiskekyndige Mænd her i Landet, nemlig Professor Kroyer; denne Commission blev ligeledes enig om, at der var intet Andet at gjøre end at ophæve Fiskeriet, fordi det var umuligt at overholde de bestaaende Indskrænkninger. Endelig kom Commissionen af 1855. Ogsaa den var i det Hele taget enig om, at det var et meget skadeligt Fiskeri; men den meente dog, at det var for tidligt at ophæve det, den meente, at det var for rigtigt at gjøre det, fordi saamange Mennesker ernærede sig derved, og den Mening feirede da, at man skulde forsøge paa, om det ikke var muligt at lade det blive staaende, men tillige at faae indført en saadan Control, som kunde værne mod Misbrug. Det, som denne Commissions Majoritet da indstillede, var, at der fremdeles kun skulde kunne fiskes i to Maaneder i de hidtil tilladte Bænde; dens Minoritet indstillede derimod, at der endog skulde kunne fiskes i tre Maaneder og derhos endvidere fra Hvalpsund